

'ER ZAT MEER IN MIJ DAN ALLEEN EEN ONDERZOEKER'

FOTO: CASPER RILA

Wat is er zo boeiend aan chemie en wat maakt werken in de chemiesector zo leuk? *Chemie Magazine* vraagt het aan mensen die chemie hebben gestudeerd en nu in de chemie werken.

Arné Dijksman

DOCENT SCHEIKUNDE op het
Erasmiaans Gymnasium in Rotterdam

Arné Dijksman gaf zijn beloftevolle baan bij Shell op voor het onderwijs. Hij geeft al bijna tien jaar les op een van de meest prestigieuze middelbare scholen van Nederland. Vanuit een lokaal dat bol staat van vooroorlogse nostalgie, inclusief mahoniehouten lessenaars en zwartgeblakerde bunsenbranders. "De leerlingen zijn elke dag anders, zelfs een lesuur is nooit hetzelfde."

Tekst: Inge Janse

1 **Wie ben je, waar werk je en wat is je functienaam?**

Ik ben Arné Dijksman, docent scheikunde op het Erasmiaans Gymnasium. Dit is het stedelijke en categoriale gymnasium van Rotterdam. Naast lesgeven voer ik allerlei neventaken uit op school, zoals mentor van een klas en coördinator van een verrijgingsproject.

2 **Wat vertel je je jongste kind als zij vraagt wat voor werk je doet?**

Net als op een lagere school geef ik les aan kinderen, alleen zijn zij wat ouder, zo tussen de twaalf en achttien jaar. Wat daar heel apart aan is, is dat ik niet één klas heb, maar meerdere. Zo heb ik bijna tweehonderd leerlingen. Aan hen geef ik scheikunde. Dat klinkt ingewikkeld, maar het betekent dat we bijvoorbeeld kijken wat er precies gebeurt als je een eitje kookt of een aardappel bakt.

3 **Hoe ben je in deze baan terechtgekomen?**

Op de lagere school in Gouderak lag ik altijd voor op de rest. In groep zeven had ik het rekenwerk van groep acht al af. Ik ging als enige naar het gymnasium. Ik wist in het eerste jaar nog niet dat ik iets met bèta had, maar toen ik in het derde jaar scheikunde kreeg, merkte ik dat ik dit ontzettend interessant vond. Toen ik scheikunde ging studeren, koos ik voor de veelomvattende richting organische chemie en katalyse. Dat onderwerp is grijpbaar en vertaalbaar naar normale dingen, zoals medicijnen. Na mijn afstuderen wilde ik meer zien van de scheikunde. Ik ben daarom gaan promoveren bij de TU Delft, in de vakgroep organische chemie en katalyse. Daar onderzocht ik hoe je op een schone manier geur- en smaakstoffen kan maken. Dat leverde gepatenteerde katalysatoren en vervolgonderzoek

'Als ik een leerling aflever bij de universiteit, dan is dat mijn product'

CURRICULUM VITAE

NAAM

Arné Dijkman

LEEFTIJD

41 ("Nog net, want ik ben in juni jarig.")

WOONPLAATS

Krimpen aan den IJssel

HUWELIJKSE STAAT

Gehuwd

KINDEREN

Twee: een zoon van vijftien ("hij wil een techniek-profiel gaan kiezen, maar dan met computers") en een dochter van negen ("die lijkt meer op mij: zij wil van alles de hoed en de rand weten").

OPLEIDINGEN

Eerstegraads lerarenopleiding scheikunde (IVLOS, 2005-2006), promotieonderzoek (TU Delft, 1997-2001), scheikunde (Universiteit Utrecht, 1991-1996) en vwo (Coornhert Gymnasium te Gouda, 1985-1991)

NEVENACTIVITEITEN

Geen ("ik haal mijn genoegdoening uit mijn werk"), behalve de boekhouding voor het bedrijf van zijn vrouw.

WERKGEVERS

Docent scheikunde op Erasmiaans Gymnasium in Rotterdam (2007-heden), docent natuur- en scheikunde op Melanchthon De Blesewic in Bleiswijk (2005-2007), docent natuur- en scheikunde op Comenius College Krimpen in Krimpen aan den IJssel (2006), exploratief onderzoeker bij Shell Global Solutions in Amsterdam (2002-2004).

seerde me dat ik daar meer mee kon doen. Blijkbaar zat er meer in mij dan alleen een onderzoeker. Toen ik dertig was, hakte ik de knoop door, want het was nu of nooit. Ik koos bewust voor onzekerheid en ben fulltime de eerstegraads lerarenopleiding gaan volgen. Sindsdien ben ik nooit meer uit het onderwijs gegaan.

4 Wat vind je zo leuk aan wat je doet?

Getalenteerde leerlingen zien zich ontplooiën en tot bloei komen. Die juweeltjes pik je er na een paar lessen wel uit. Daarnaast vind ik het fantastisch om mijn scheikundige kennis over te dragen. Ik heb ook natuurkunde gegeven, wat ik ook boeiend vind, maar mijn hart ligt bij scheikunde.

5 Op welke eigen prestatie ben je het meest trots?

Dat is heel simpel: mijn promotie. Mijn proefschrift is écht van mij, na vijf jaar heel veel dingen geprobeerd te hebben. Toen ik uiteindelijk dat boekje in handen kreeg, dacht ik: wooo, dat is van mij! Dat betekent niet dat ik het onderzoek doen mis. Die ene keer was voldoende. Natuurlijk ben ik ook trots op leerlingen die geweldige prestaties leveren, maar daar faciliteer ik slechts.

6 Wat drijft je in je werk?

Op het Erasmiaans heb ik te maken met ontzettend veel talent. Het is een ontzettende drijfveer voor mij om dat talent eruit te halen. Dat doe ik niet alleen binnen mijn vak, maar ook in nevenactiviteiten als klassenmentor. Dat is puur pedagogisch werk, want op een gymnasium spelen dezelfde problemen als op een vmbo of havo. Ik vind het uitdagend om een vertrouwensband met leerlingen op te

bouwen. Dat maakt het werken in het onderwijs voor mij compleet. Daarnaast ben ik coördinator van een 'verrijkingsproject', bedoeld voor de toplaag. Want ook op een gymnasium heb je leerlingen die nóg meer aankunnen. Zij mogen hier werken aan een onderwerp naar keuze waar ze zich compleet op uitleven, zoals het ontwikkelen van een kledinglijn, het maken van een robot of het achterhalen van de precieze werking van een medicijn. Die talenten, op alle mogelijke vlakken, naar boven krijgen, daar doe ik het voor.

7 Wat levert je werk je op?

Mijn salaris is ruim voldoende. Bij Shell had ik nog veel meer kunnen verdienen, maar dat heb ik ervoor over. Hier heb ik een werkweek van vier dagen én heb ik alle vakanties die mijn kinderen ook hebben. Ik ben een familiemens, dus ik vind dat belangrijk. Mijn werk levert ook heel veel voldoening op. Als ik zie dat een leerling zich helemaal ontpopt, dan zie ik daarin ook een deel van mij. En er zijn die heel kleine dingen, zoals de dankbaarheid van leerlingen. Als iemand na de examentraining naar me toe komt en zegt: "Eh, meneer, bedankt hè, het is nu duidelijk voor me", vind ik dat geweldig.

8 Aan welke 'normale' producten lever jij een bijdrage?

(lachend) Ik draag bij aan mensen. Als ik een leerling aflever bij de universiteit, dan is dat mijn product. Samen met mijn collega heb ik bovendien een lesmethode geschreven om de overstap van klas 3 naar 4 makkelijker te maken. Maar die methode wordt alleen hier gegeven, want zij past specifiek bij het Erasmiaans. Die methode is hard

op. Het streelt me nog steeds als ik in de referenties van artikelen mijn onderzoek zie staan.

Hierna ben ik naar het bedrijfsleven gegaan. Voor Shell in Amsterdam onderzocht ik de explosie van een fabriek in Maleisië, maar tijdens dat project kreeg ik ook te maken met Jet-Net. Ik gaf gastcolleges op scholen, vond dat onwijs leuk en reali-

nodig. 75 procent van de leerlingen kiest hier voor een technisch profiel. Heel veel van hen willen namelijk arts worden, want veel ouders zijn dat ook. Daarom ligt dat percentage hoger dan het landelijke.

9 **Wat zou je nóg liever doen dan wat je nu doet?**

Dat weet ik niet. Wat ik nu doe vind ik geweldig. Ik heb het er met mijn vrouw over gehad, maar zij zei: "Er is niets dat jij nog liever wilt doen dan dit." Dit is mijn passie. Alles zit erin: vakkennis, overdragen van informatie, bezig zijn met jongeren, een school die bij me past, talentvolle leerlingen om uit te dagen ... ik zou echt niet weten waar ik dat nog meer kan vinden dan hier!

10 **Hoe zie je jezelf over tien jaar?**

Ik denk dat alles over tien jaar exact hetzelfde is als nu. Ik ambieer geen decanaat of andere management-functie. Daar ken ik mezelf te goed voor. Ik ben niet de juiste persoon om over twintig docenten te oordelen. Ik kan prima oordelen over leerlingen, ik kan aansturen en delegeren, ik kan schema's opzetten, maar dat stuk beoordelen, daar ben ik te zacht voor. Misschien heb ik daarom ook niet gekozen voor het bedrijfsleven, want daar is stilstand achteruitgang. Waar ik nu zit, is geen stilstand. Mijn vak is elke dag weer uitdagend. De leerlingen zijn elke dag anders, zelfs een lesuur is nooit hetzelfde. Dat maakt het zo boeiend. ■

WIE IS ARNÉ DIJKSMAN NAAST ZIJN WERK?

Arné heeft jarenlang op hoog niveau getennist en wil dit weer oppakken, vooral nu ook zijn dochter is gaan spelen. Daarnaast wandelt hij veel en heeft zijn gezin een vakantiehuisje midden in een bos in Brabant. En soms doet Arné gewoon helemaal niks, want "niks is prima".

FOTO: CASPER RILA